

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Πολιτική αίτηση αρ.114/20

20 Οκτωβρίου, 2020

[Τ.ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2018

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 27, 28 ΤΟΥ ΚΕΦ.155 ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ
5(1)(Γ) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ 2018 (3(Ι)/2018)

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ██████████ ΑΠΟ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ
ΦΥΣΕΩΣ CERTIORARI

Και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΤΗΝ 04/08/2020, ΠΟΥ
ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ
██████████ ΠΟΥ ΑΙΤΕΙΤΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ
5(1)(Γ) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ 2018 (3(Ι)/2018

Γ.Πολυχρόνης, με Γ.Εφφέ, για τον Αιτητή.

Ερ.Παπαλοΐζου, (κα), με Π.Βαρνάβα, για τη Δημοκρατία

ΑΠΟΦΑΣΗ

Τ.ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.: Στις 7.9.2020 εδόθη άδεια στην πλευρά του αιτητή ώστε να καταχωρήσει την παρούσα αίτηση με την οποία επιδιώκει την ακύρωση του εντάλματος έρευνας ημερ. 4.8.2020 που εξέδωσε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας.

Η Αστυνομία στις 4.8.2020 παρουσίασε ενώπιον Επαρχιακού Δικαστή τον ποινικό τύπο αριθμ.6 (Έντυπον J.16) το οποίο συνοδεύετο από ένορκη δήλωση του λοχία [REDACTED] αιτούμενη έκδοση εντάλματος έρευνας. Διερευνώμενα αδικήματα ήσαν κυρίως αυτά του δεκασμού δημοσίου λειτουργού Κεφ.154, άρθρ.100(α), κατάχρησης εξουσίας άρθρ.105, παρέμβασης σε δικαστική διαδικασία, άρθρο 122(β), παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου άρθρ.135, συναλλαγές με αντιπροσώπους που υποδηλώνουν διαφθορά, Κεφ.161, άρθρο 3(α) και άλλα. Κατ'ίσχυρισμόν τα αδικήματα διαπράχθησαν από τον Οκτώβρη 2019 μέχρι και σήμερα.

Το Δικαστήριο αφού έκρινε πως είχε ικανοποιηθεί λογικά «ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι στα πιο πάνω αναφερόμενα ήτοι οικία,

υποστατικά, χώρο εργασίας και όχημα, υπάρχουν συσκευές κινητών τηλεφώνων, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, συσκευές αποθήκευσης ψηφιακών/ηλεκτρονικών δεδομένων, επιστολές ή και οποιαδήποτε άλλα αντικείμενα ή έγγραφα σε σχέση με τα οποία υπάρχει υποψία ότι διαπράχθηκαν τα πιο πάνω ποινικά αδικήματα και έχω ικανοποιηθεί λογικά για την ανάγκη ύπαρξης του εντάλματος». Οι διευθύνσεις που είχαν αναφερθεί σε σχέση με τον αιτητή ήσαν αυτές της οικίας καθώς και του χώρου εργασίας του, στην Αστυνομία. Θα πρέπει επίσης να λεχθεί πως η ως άνω ένορκη δήλωση στήριξε ταυτοχρόνως διάφορες αιτήσεις για έκδοση εντάλματος έρευνας εναντίον έξι συνολικά υπόπτων, μελών της Αστυνομίας, μεταξύ των οποίων και τον αιτητή. Τρεις εξ αυτών αποτέλεσαν αντίστοιχα αντικείμενο εξέτασης από το παρόν Δικαστήριο (η παρούσα, η πολιτική αίτηση αρ.113/20 και η πολιτική αίτηση αρ.115/20).

Το κυριότερο σημείο που εγείρεται προς ακύρωση του εντάλματος έρευνας είναι η μη πλήρωση των προϋποθέσεων των αρθ.27 και 28 της Ποινικής Δικονομίας, Κεφ.154 (σημείο Δ) των Νομικών Λόγων στην ένορκη δήλωση του αιτητή και η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας στην έκδοση ή μη έκδοση του εντάλματος έρευνας σε συσχέτιση και με τα Άρθρα 15 και 16 του Συντάγματος.

Το πρώτιστο βεβαίως που θα μας απασχολήσει είναι η πλήρωση ή μη των προϋποθέσεων του Νόμου, δηλαδή κυρίως του άρθ.27 της Ποινικής Δικονομίας, το οποίο έχει ως εξής:

«27. Όταν δικαστής ικανοποιείται με ένορκη έγγραφη δήλωση ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει-

(α) οτιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχτηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχτηκε ή

(β) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι θα παρέχει απόδειξη ως προς τη διάπραξη ποινικού αδικήματος ή

(γ) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό διάπραξης ποινικού αδικήματος, ο δικαστής δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να εκδώσει ένταλμα (το οποίο αναφέρεται στο νόμο αυτό ως "ένταλμα έρευνας"), που εξουσιοδοτεί το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό-

(i) να ερευνήσει τον τόπο αυτό προς ανεύρεση οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος και να κατάσχει και μεταφέρει αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο και

(ii) να συλλάβει και να προσαγάγει ενώπιον Δικαστή τον κάτοχο της οικίας ή του τόπου όπου βρέθηκε το πράγμα ή οποιοδήποτε πρόσωπο εντός ή πέριξ της οικίας αυτής ή του τόπου το οποίο κατέχει τέτοιο πράγμα, αν ο Δικαστής κρίνει σκόπιμο να διατάξει με αυτό τον τρόπο στο ένταλμα.

Σχετικό είναι και το άρθ.28:¹

¹ 28.-(1) Κάθε ένταλμα έρευνας φέρει την υπογραφή του δικαστή που το εκδίδει, την ημερομηνία και ώρα εκδόσεως, καθώς επίσης και βεβαίωση του δικαστή ότι έχει ικανοποιηθεί λογικά για την ύπαρξη της ανάγκης εκδόσεως του εντάλματος.

(2) Κάθε τέτοιο ένταλμα συνήθως απευθύνεται γενικά προς όλους τους αστυνομικούς⁰ αλλά ο Δικαστής που εκδίδει τέτοιο ένταλμα δύναται, αν η άμεση εκτέλεση του είναι αναγκαία, και δεν υπάρχει αμέσως διαθέσιμος αστυνομικός, να απευθύνει αυτό σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή πρόσωπα, και το πρόσωπο αυτό ή πρόσωπα εκτελούν αυτό, όταν δε το ένταλμα απευθύνεται σε περισσότερους από ένα αστυνομικούς ή περισσότερα από ένα πρόσωπα, αυτό δύναται να εκτελεστεί από όλους, ή από οποιοδήποτε ή από περισσότερους του ενός από αυτούς.

(3) Κάθε τέτοιο ένταλμα παραμένει σε ισχύ μέχρις ότου εκτελεστεί ή ακυρωθεί από Δικαστή»

Είναι αναγκαίο να ξεκινήσουμε απ'αυτή την πτυχή των διαφορών νομικών λόγων που προβάλλονται διότι εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου, το Δικαστήριο δεν θα δύναται να εξετάσει άλλες προβαλλόμενες παραβιάσεις, αφού η ενασχόληση μ'αυτές θα είχε θεωρητικό χαρακτήρα.

Όπως ήδη επισήμανα στην απόφαση μου επί της άδειας (Πολ.αιτ.101/20, ██████████ ημερ.7.9.2020) το βάθρο για να εξεταστεί το σύννομο των ενεργειών της Αστυνομίας και κατ'επέκταση του εκδοθέντος εντάλματος έρευνας είναι η επάρκεια του όρκου στη βάση του οποίου ζητήθηκε.

Το Δικαστήριο πρέπει πάντα να ικανοποιείται με βάση την ένορκη δήλωση που του προσφέρεται τον ουσιώδη χρόνο – και όχι μεταγενέστερα – πως υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι στον τόπο εργασίας ή διαμονής του αιτητή υπάρχει ο,τιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχθηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχθηκε.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή υποστήριξε σθεναρά, το παράνομο της έκδοσης του εντάλματος έρευνας, ενώ η ευπαίδευτη συνήγορος για τη Δημοκρατία επισήμανε πως ακριβώς εν

προκειμένω στην εφαρμογή του εν λόγω άρθρου ενδιαφέρει η συσχέτιση των περιστατικών με τον τόπο και όχι με το πρόσωπο του αιτητή, αφού εκείνο που ζητείται είναι να υπάρξει εύλογη πίστη ότι τα αναζητούμενα αντικείμενα θα βρεθούν σε συγκεκριμένο τόπο. Αυτή η προϋπόθεση, καταλήγει η πλευρά της Δημοκρατίας, ικανοποιείται αφού υπήρχε σχετική μαρτυρία στον όρκο ██████████.

Πριν να δούμε σε λεπτομέρεια τον όρκο, θα αναφέρω πως η κα Παπαλοΐζου έδωσε σημασία στο ότι το Δικαστήριο πρέπει να αντικρύσει το περιεχόμενο του όρκου σφαιρικά και όχι σε αναφορά μόνο με τον αιτητή. Η αντίληψη αυτή δεν είναι λανθασμένη, σημασία όμως έχει το κατά πόσο ο όρκος αναφέρεται με συγκεκριμένα και απτά στοιχεία, σ'αυτά που είναι σχετικά με τα αδικήματα και τη σχέση του αιτητή με τα αναζητούμενα αντικείμενα. Ορθά υποδείχθηκε βεβαίως, πως το άρθρο 27 και η εμβέλεια του δεν οδηγεί στο συμπέρασμα πως το άτομο εναντίον του οποίου εκδίδεται το ένταλμα έρευνας πρέπει να έχει απαραίτητως σχέση με το αδίκημα. (Βλ. *Odyssey Retriever Inc., Πολ.εφ. αρ.59/16, 3.5.2017*). Εκείνο που πρέπει να στοιχειοθετηθεί είναι η σχέση με τα αντικείμενα που αναζητούνται. Ωστόσο είναι θέμα των ειδικών περιστάσεων της κάθε υπόθεσης πώς αυτό θα επιτευχθεί.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση σαφώς και ρητώς, η σχέση και κατ'επέκταση «η εύλογη αιτία» ότι τα αντικείμενα θα ανευρίσκονταν στην κατοχή του αιτητή, πηγάζει από την πίστη του ενόρκως δηλούντα, πως το πρόσωπο αυτό είναι ύποπτος για τα διερευνόμενα αδικήματα. Μ'αυτό τον τρόπο υπεισέρχεται ως *sine qua non* το θέμα της θεμελίωσης της εύλογης πίστης ότι ο αιτητής ενέχετο στη διάπραξη των υπό διερεύνηση αδικημάτων. Κατ'ακολουθίαν προκύπτει ως άμεσα συνδεδεμένο θέμα, το ζήτημα της εύλογης υπόνοιας και ευρύτερα της σχέσης του αιτητή με τα αδικήματα. Άλλωστε και ο ίδιος ο ενόρκως δηλών στο αίτημα του προς το Επαρχιακό Δικαστήριο, με αυτό τον τρόπο θεμελιώνει τη σχέση του αιτητή με τα αντικείμενα.

Είναι φανερό ότι το πρωταρχικό έρεισμα της προτεινόμενης ως εύλογης υπόνοιας της Αστυνομίας είναι η υποψία εναντίον τρίτου προσώπου (του ΧΧ, για σκοπούς ευκολίας) πρώην μέλους της Αστυνομίας για την οποία όντως ο ενόρκως δηλών αναφέρει διάφορα. Για σκοπούς πλήρους διαφάνειας τα παραθέτουμε χωρίς τα στοιχεία του τρίτου προσώπου.

«Ο ΧΧ, Δ.Τ....., Λάρνακα, πρώην μέλος της Αστυνομίας στο Δικανικό Εργαστήριο Ηλεκτρονικών Δεδομένων, ασχολείται με

παράνομες δραστηριότητες όπως ηλεκτρονικός τζόγος και διαχείριση παράνομων τηλεοπτικών πλατφόρμων. Επίσης, σύμφωνα με την πληροφορία, αυτός διατηρεί συμβόλαιο με την CYTA, PRIMETEL, CABLENET, NOVA και COSMOTD, ώστε να παρέχει υπηρεσίες κατά της τηλεοπτικής πειρατείας με τις εταιρείες. Οι πιο πάνω συμφωνίες έγιναν με την εταιρεία του [REDACTED] η οποία φέρεται να λαμβάνει μεγάλα χρηματικά ποσά. Παράλληλα, αυτός λόγω της προηγούμενης του ιδιότητας παρέχει προστασία έναντι μεγάλης αμοιβής σε "IP Streaming Server" ιδιοκτησίας τριών άλλων προσώπων στη Λεμεσό, οι οποίοι απασχόλησαν και στο παρελθόν την Αστυνομία για παρόμοιας φύσεως αδικήματα. Εκμεταλλευόμενος την προηγούμενη του ιδιότητα ως αστυνομικός στο Δικανικό εργαστήριο, ο ΧΧ διαδίδει και στις δύο πλευρές, παρόχους και παράνομους) ότι είναι ο μοναδικός που μπορεί να τους προστατεύσει και πως η Αστυνομία είναι διεφθαρμένη και για αυτό οι υποθέσεις παράνομης προβολής τηλεοπτικών μεταδόσεων πέφτουν στο κενό.

Συνεχίζοντας η πληροφορία αναφέρει ότι, για τις παράνομες δραστηριότητες του ΧΧ, αλλά και για την διεκπεραίωση της συνεργασίας του με τους παρόχους και ειδικά με την CYTA όπου το συμβόλαιο του είναι χρονιαίο (Οκτώβριος 2019-2020) και εκτιμάται σε αρκετές χιλιάδες ευρώ, ο ΧΧ έχει συνεργάτες μέλη της Αστυνομίας και της CYTA, οι οποίοι εργάζονται για το συμφέρον του έναντι χρηματικής αμοιβής σε μετρητά".

Και παρακάτω τίθεται αυτό που προφανώς για την Αστυνομία αποτέλεσε την «πληροφορία» με βάση την οποία κινήθηκε για να ζητήσει το εν λόγω ένταλμα έρευνας. Αναφέρονται τα εξής:

«Περαιτέρω, σύμφωνα με την πληροφορία, οι συνεργάτες του ΧΧ στην Αστυνομία είναι τα ύποπτα μέλη 1 - 6, χωρίς να αποκλείονται και περισσότεροι εμπλεκόμενοι Αστυνομικοί, αφού αυτός έχει αρκετές προσβάσεις και επιρροή λόγω της προηγούμενης του ιδιότητας ως Αστυνομικός»

Ο αιτητής είναι ο 4^{ος} ύποπτος για τον οποίο τίθενται τα ακόλουθα:

«Φέρεται να είναι εκπαιδευμένος στο σύστημα Cellebrite (δικανικός εξοπλισμός) και να εργάζεται για τον ΧΧ έναντι αμοιβής εκτελώντας δικανικούς ελέγχους σε κινητά με εξοπλισμό της ίδιας εταιρείας (Cellebrite) τον οποίο κατέχει ο ΧΧ. Πληροφορίες φέρουν τον 4^ο ύποπτο να μετέβηκε στο εξωτερικό Πρόσφατα (Ελλάδα) για διενέργεια δικανικού ελέγχου σε δύο κινητά τηλέφωνα έναντι αμοιβής και μετά από οδηγίες του ΧΧ. Σημειώνεται ότι οι δύο τους φέρονται να είναι παιδικοί φίλοι και ο ΧΧ να είναι το πρόσωπο που συνέστησε τον 4^ο ύποπτο να υπηρετήσει στο Δ.Ε.Η.Δ. στο παρελθόν».

Στη συνέχεια και πάλι καταγράφονται πληροφορίες για κινήσεις του τρίτου προσώπου αποδίδοντας του ακόμη και απειλές σε μέλος της Υπηρεσίας του Κράτους. Και εν τέλει αναφέρεται σε απόκτηση μεγάλης περιουσίας του τρίτου προσώπου «από παράνομες ενέργειες». Στο σκηνικό δε εντάσσεται και παράνομος ηλεκτρονικός τζόγος. Και ότι το εν λόγω πρόσωπο εξασφαλίζει στοιχεία και πληροφορίες από αστυνομικούς δίδοντας τα στον «υπόκοσμο».

Η ένορκη δήλωση του [REDACTED] αποτελεί ένα αρνητικό παράδειγμα μη συμπερίληψης των αναγκαίων στοιχείων που θα έπρεπε να τεθούν ενώπιον του Δικαστηρίου. Αντ'αυτού γίνεται έντεχνη αναφορά σε άλλα θέματα απ'αυτά που η Αστυνομία όφειλε να θέσει. Περιέχει δε σε πολλά της σημεία χαρακτηρισμούς,

απόψεις και απόδοση κατηγοριών διαφθοράς, χωρίς όμως συγκεκριμένη στοιχειοθέτηση. Το ότι στον όρκο διαφαίνεται να υπάρχουν πληροφορίες για ένα τρίτο πρόσωπο, πρώην αστυνομικό στον οποίο αποδίδονται διάφορα και το γεγονός ότι ο αιτητής ήταν πρώην συνάδελφος και ενδεχομένως φίλος του δεν σημαίνει τίποτε. Μ'αυτή τη λογική όλοι οι φίλοι ενός ύποπτου προσώπου που είναι και συνάδελφοι ή πρώην συνάδελφοι του θα ήσαν ύποπτα πρόσωπα. Και ευλόγως τίθεται το ερώτημα τι είχε η Αστυνομία στα χέρια της, ώστε να νομιμοποιείται να ζητήσει το ένταλμα έρευνας. Προκύπτουν από τον όρκο τα ακόλουθα:

(α) ότι ο αιτητής ήταν εκπαιδευμένος στο σύστημα Cellebrite

(β) ύπαρξη πληροφορίας – χωρίς καμιά παράθεση λεπτομέρειας – ότι «φέρεται να εργάζεται για τον ΧΧ στο σύστημα αυτό».

(γ) φέρεται ότι πήγε πρόσφατα στην Ελλάδα για διενέργεια ελέγχου κινητών με οδηγίες του ΧΧ και πάλι χωρίς λεπτομέρειες αλλά με προβολή και πάλιν του πυρήνα σκέψης ότι «ήσαν συνάδελφοι» ή ότι η φύση των καθηκόντων του επέτρεπε σε αυτόν πρόσβαση σε στοιχεία.

Ερωτήθηκε η κα Παπαλοΐζου πώς αυτή η «πληροφορία» μπορεί να εξισωθεί με «μαρτυρία». Εκτός του ότι η ευπαίδευτη συνήγορος θεώρησε ότι η πληροφορία είναι μαρτυρία, πρόταξε το Νόμο περί Σύστασης και Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου της Αστυνομίας του 2018 Ν.3(Ι)/2018, ο οποίος δίδει εξουσία στο Τμήμα Ελέγχου να ενεργεί δυνάμει πληροφοριών, ακόμη και ανωνύμων.

Όμως, εν προκειμένω και με βάση τον ίδιο τον ως άνω Νόμο (βλ. άρθρο 5(1)(γ)) είναι το αθρ.27 που ισχύει σε συνάρτηση με έκδοση εντάλματος έρευνας και η επίκληση πληροφορίας χωρίς μάλιστα καμιά «ζώσα λεπτομέρεια» εμπλοκής δεν μπορεί να οδηγήσει σε ένταλμα έρευνας, αφού κάτι τέτοιο θα παραβίαζε ευθέως το Νόμο.

Όσο και εξονυχιστικά να εξεταστεί ο όρκος που αποτελεί τη βάση του εντάλματος δεν συναντάται κανενός είδους μαρτυρία που θα στοιχειοθετούσε έστω και κατ'ελάχιστον την έννοια της ευλόγου υπόνοιας και ευρύτερα της σχέσης των υπό διερεύνηση αδικημάτων με τον αιτητή.

Οι ασύνδετες πληροφορίες που δίδονται για «πράξεις» του αιτητή οικοδομημένες στη φιλική ή συναδελφική σχέση με τρίτο πρόσωπο, αποτελούν στην ουσία αναπιολόγητα συμπεράσματα του όποιου

πληροφοριοδότη, με τρόπο που δεν είναι δυνατό να ελεγχθούν με δικαστική κρίση, όχι μόνο για τη σχέση του αιτητή με τις κατ'ίσχυρισμόν πράξεις αλλά ακόμη και με τα διερευνώμενα αδικήματα που να αφορούν τον ίδιο και όχι βεβαίως το τρίτο πρόσωπο.

Πρέπει να λεχθεί ακόμη πως ανεξαρτήτως αν καλώς χρησιμοποιείται η λέξη «πληροφορία», σημασία έχει ότι ουδέποτε και πουθενά στον όρκο, η πληροφορία δεν συγκεκριμενοποιείται σε κάτι απτό. Ακόμη και αν δεν κατονομάζεται ο πληροφοριοδότης (κάτι τέτοιο δεν απαιτείται) θα πρέπει να υπάρξει κάποιου είδους τεκμηρίωση, από πού και με ποίον τρόπο η πληροφορία οδήγησε στα καταληκτικά συμπεράσματα. Στην πράξη, επί του όρκου, μόνο συμπεράσματα καταγράφονται.

Η ανάγκη παρουσίασης ενός είδους μαρτυρίας για στοιχειοθέτηση της εύλογης υπόνοιας, βεβαίως δεν σημαίνει καταγραφή στοιχείων με αποδεικτική αξία σε υψηλό επίπεδο. (Βλ. ***C.P.S. Freight Services Ltd v. Γεν.Εισαγγελέα Πολ.εφ.219/14, 29.2.2016***). Έστω και σε χαμηλό επίπεδο όμως, πρέπει να δοθούν στοιχεία και

όχι απλά συμπεράσματα ή καταλήξεις, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.

Πρόσθετα και ως απόρροια αυτού δεν εξηγείται πώς στοιχειοθετείται η εύλογη αιτία «να πιστεύεται πως στις οικίες ή υποστατικά ή οχήματα ή χώρους εργασίας του αιτητή θα υπάρχουν συσκευές κινητών τηλεφώνων κ.λπ. επιστολές ή άλλα αντικείμενα με τα οποία υπάρχει εύλογη υποψία ότι έχουν διαπραχθεί τα υπό διερεύνηση ποινικά αδικήματα». (Βλ. *Μακρίδη, Πολ.Εφ.514/12, 2.4.2014*).

Συνεπώς το Δικαστήριο εκδίδοντας το ένταλμα έρευνας ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας, αφού ο εν λόγω όρκος δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος. Στην πραγματικότητα το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είχε ενώπιον του οποιοδήποτε υλικό για να ασκήσει τη δική του κρίση, αφού ο όρκος που στήριζε το αίτημα ήταν μεμπτός ως προς τον τρόπο παρουσίασης των «γεγονότων», αλλά και κατά παράβαση του Νόμου, αφού παρουσίαζε τα σοβαρά κενά ή πλημμέλειες που αναλύθηκαν πιο πάνω.

Ενόψει αυτής της κατάληξης, παραμένει όχι μόνο ακαδημαϊκό το θέμα των λοιπών κατ' ισχυρισμόν παραβάσεων, αλλά και ατελέσφορο.

Η αίτηση επιτυγχάνει. Εκδίδεται ένταλμα certiorari και το επίδικο ένταλμα έρευνας ακυρώνεται. Τα έξοδα της ex parte αίτησης και της παρούσης επιδικάζονται υπέρ του αιτητή, όπως θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Σημείωση: Μετά την ετοιμασία της απόφασης και αφού δόθηκαν οδηγίες στην Πρωτοκολλητή να ειδοποιήσει τους συνηγόρους να εμφανισθούν για να τους ανακοινωθεί η απόφαση, μου κοινοποιήθηκε επίσης μέσω Πρωτοκολλητή μια επιστολή από τη Νομική Υπηρεσία ότι «αποσύρουν την ένσταση τους» στην αίτηση. Ενόψει του ότι, αφενός η απόφαση ήταν έτοιμη και αφετέρου είναι απαραίτητη η δικανική κρίση για έκδοση εντάλματος certiorari, έστω και αν δεν υπάρχει ένσταση, το Δικαστήριο προχώρησε στην ανακοίνωση της απόφασης του. Σημειώνεται ωστόσο, με ικανοποίηση, πως έστω και μετά την ακρόαση, η πλευρά της Δημοκρατίας διέγινωσε τα εγγενή προβλήματα του εντάλματος.

Τ.Ψαρά-Μιλτιάδου,

Δ.